

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

IV. évfolyam, 9. szám, 2002. szeptember. Ára szabadeladásban: 4500 lej, megrendelőknek 3300 lej

KIVONAT

a Helyi Tanács 2002. szeptember 24-én tartott
gyűlésének jegyzőkönyvéből

A gyűlés napirendi pontjai:

- a 2002-es évi helyi költségvetés kiigazításának jóváhagyása
- különfélék (kérések)

Az első napirendi pont keretén belül ismertetve volt a kiigazított költségvetés-tervezet.

A megyei tanács 69/2002 határozata alapján a jövedelmi adóból visszaosztott összegből 89.705.000 lej összeget osztott le Lövété község Helyi Tanácsának, amely összeggel növekedett a költségvetés bevételi része.

Kiadási részen a 89.705.000 lej teljes egészében a Vargyasi híd javítására van tervezve.

A költségvetés kiigazításával egy időben hitelmódosításokat is eszközöltünk az alábbiak szerint: - egyes kiadási fejezeteknél csökkenteni tudtuk a kiadásokat (például a népszámlálásra tervezett kiadásokat és másokat), és az így megspórolt összeget más célra tudjuk elhasználni: az óvodánál szükséges anyagok (szőnyegek) vásárlására, valamint az óvodánál az illemhely elszerezésére és egyebekre.

(folytatás a 2. oldalon)

Visszatekintés a tájházavatóra

dén szeptember 7-8-án először került sor településünkön Falunapok szervezésére. Egy olyan ünnepségre, amikor mi, Lövétén lakók együtt ünnepelhettünk. Ezen a rendezvény keretén belül avattuk fel a település első tájházát. A tájház megnyitóján elhangzott beszédekből olvashatnak szemelvényeket a kedves olvasók.

A tájháznál az első, megnyitó beszédet Balázs István polgármester tartotta, aki beszédében a falunapok fontosságát a következőképpen fogalmazta meg: "Életünket születésünktől kezdve ünnepek szövik át. Néha ünnepeket vagyunk, máskor ünneplők. Ilyenkor kiöklünk a hétköznapi szürkeségből, rohanásból. Készültünk az ünnepre. Örülünk, hogy megérhetjük ezt a napot. Szülőfalunk több mint 600 éves, nincs születésnapja, névnapja, ezért úgy döntöttünk,

(folytatás a 6. oldalon)

Könnyű szidni másokat, megállapítani hibákat, de mit tettem én a közjó érdekében elismerés nélkül?

Tisztelt Vargyas hídjára várók!

Elhiszem, hogy fogytán van a türelmük a hídra várva, mert a mienk is már régen elfogyott.

Nehéz évet kezdtünk. Amire még nem számítottunk, hogy a gombás óvodaépületünket az ősztől nem tudjuk használni. Az óvoda kezdésre elrendeződött. Az óvodások is az iskolában kezdték a tanévet. Ez a többi teendőnkkel együtt sok időnket és energiánkat vette igénybe, sok minden nem haladt az elvárások ütemében.

A Vargyas völgyében két "hadilábon" álló híddal kezdtük az évet. A nádasszéki fürdőn aluli híd már oszlopokon állott, és annak a rendbetételét sürgősebbnek találtuk, mint az alsónak, a Vargyas hídjának. A felső híd javítója vállalta a Bosszantónál lévő híd lábának megerősítését is. Az árvíz pillanatában a felső híd már nagyjából rendbe volt és megbírta a csapást, az alsóra addig nem került sor, hogy jött az ár, a híd tönkrement.

Ismertes, hogy az aug. 3-i árvíz nagy károkat okozott a Vargyas völgyében. A tönkrement híd és a part rendbetételére szükséges pénzre benyújtottuk igényünket az állam irányába, amit el is fogadtak a megyei illetékes szervek. A kormány ilyen célra megyékre leosztotta a lehetséges pénzüsségeket. Ebből a leosztásból nagy nehezen kétszáz milliót "ígértek" Lövétének, ami a mai napig sem érkezett meg.

Ezért úgy döntöttünk, hogy azt a 89.703.000 lejt, amit a Megyei Tanács a harmadik negyedévre költségvetés-kiigazítás címen szeptemberben juttat a lövétei Polgármesteri Hivatalnak és a tanácsosok tiszteletdíjából felajánlott tizenhét milliót teljes egészében a Vargyas hídjára költjük.

Két vállalkozó pályázta meg ezt a munkát. Pénteken tudni fogják ki a nyertes, a munka indul.

Sok közmunkára lesz szükség, míg a hídon járni lehet és a part is rendbejön, számítunk a használók segítségére.

A TÉLRE HÍD KELL.

Kérem megértésüket és segítségüket!

Balázs István polgármester

Kivonat

(folytatás az első oldalról)

A kiigazított és módosított költségvetést a jelenlevő testületi tagok jóváhagyták.

A második napirendi pont keretén belül Lázár László ismertette a beszámolót a Falunap megszervezéséről.

A polgármester javasolta, hogy a Tájház nyitási órarendje legyen minél előbb leszögezve, és a következő testületi gyűlésen lehessen jóváhagyni és eldönteni azt is, hogy ki fogja működtetni a Tájházat.

Javaslat volt, hogy mivel a tájház a tanács épületében van berendezve, minél előbb leltározódjanak fel az ott levő javak és a tanács nevezzen ki valakit a tájház működtetésére.

A polgármester javaslatot kért a vargyasi híd javítására letett árajánlatok elbírálásához egy bizottság összetételére.

A bizottságban javasolták Pál Csaba, Györgylőrincz Ernő, Molnár József, Egyed József és András Lajos tanácsosokat.

A polgármester beszámolt a kultúrotthonnak vásárolt edények vásárlási költségeiről és a használatból származó jövedelemről, és javaslatokat kért a jövőre nézve az edények kezelésére és használatára vonatkozóan.

Egyed József tanácsos ismerteti, hogy ezt az évet Kossuth évnek nyilvánították, és ezen program keretén belül Kossuth-zászlót és plakettet készítettek, amelyet nagyon sok helységben át is adtak az év folyamán. Javasolta, hogy a község vegyen egy Kossuth-zászlót. Felajánlja, hogy a testületi gyűlésen való részvételért járó juttatásból, amelyről lemondott, vásárolódjon meg a zászló.

Ezen napirendi pont keretén belül megállapítódott az Astral Telecom havonta fizetendő házbére.

Jóváhagyódott Lázár László, Lövete 505 szám alatti lakos kérése, amelyben kéri a Helyi Tanács engedélyét egy szabad szellemi vállalkozás létrehozására.

Lövete, 2002 szeptember 25.

Miklós Ida

Bizony-bizony, tanácsos úr

Úgy gondolom, helyénvaló megemlíteni bizonyos dolgokat, melyek az utóbbi időben nem kevésbé foglalkoztatják Lövete lakosságát (is). Azokról a nagyméretű pénzüsszegekről volna szó, amelyek (sajnos) mind máig nem érkeztek el Lövétére a tisztelt megyei tanácsos úr közbenjárására.

És nézzük csak akkor a dolgokat a maguk valóságában. Sajnos az utóbbi két évben az általunk kinyilvánított politikai megnyilvánulás csupán fekete báránként, esetleg fehér foltként, de semmiképpen sem vörös színben tudott besorolni minket, löveteieket az általános

politikai szintérré, ami bizonyos mértékben meghatározta falunk fejlődésének milyenségét. És mégsem, mondom én, mert amikor különböző pénzüsszegeket tudunk megnyerni akár a helyi Polgármesteri Hivatal által leadott pályázatokon keresztül, akár a létező civil szervezeteinken keresztül (és itt gondolok a Felső-Homoród mente Kistérségre, a Lövetei Közbirtokosságra, a Lövetei Ifjak Egyesületére, a Szent Erzsébet Alapítványra, a Kákvirág Egyesületre), akkor bátran merem mondani, hogy ennek a községnek a fejlődését nem csupán a politikum határozza meg.

Rendszerint úgy szokott lenni, hogy háború után sok a hős. És most azt kérdelem, hogy a községünkön áthaladó megyei útra kiutalt töltés (kő) hol akadhat el és miért. Mennyire képviseljük azt az ügyet, amit vállaltunk. Hol és mikor járt közben megyei szinten a Homoródmentéről felelős személy akkor, amikor ez év augusztus 3-án a lövetei lakosság számára annyira létfontosságú, Vargyas-patakán átvezető hidat elmosta az árvíz.

Amikor ezekről beszélünk, úgy érzem, köszönetet kell mondanunk Duşa Mircea prefektus úrnak, hogy ez ügyben támogatásban részesítette Lövétét, közösségünket, pontosabban 200.000.000 lejzel támogatott, ellenében az Ön által képviselt intézménnyel, aki egy banit nem adott az árvíz által tönkretett hídra.

És ezúttal kérem a jóhiszemű lövetei emberek türelmét, ugyanis a helyi Polgármesteri Hivatal és Tanács abban ténykedik, hogy még az idén régi helyére kerüljön az a híd, amelyet az utóbbi 50-60 év alatt több alkalommal árvizek veszélyeztettek.

Lázár Zoltán,
alpolgármester

AZ ISKOLÁS GYERMEKEK SZÁMA EGYKOR ÉS MOST

H. lövetei rom kath. elemi népiskola. Kimutatás a tanköteles iskolás gyermekek létszámáról az 1902- 1903-as tanévre:

6-tól 12 évesig fiú: 208, leány 190, összesen: 398.
13-tól 15 évesig fiú: 133, leány 101, összesen: 234
632

Lövetei Székely Mózes Általános Iskola. Kimutatás a tanköteles iskolás gyermekek létszámáról az 2002-2003-as tanévre:

7-től 10 évesig: fiú. 82, leány 62, összesen: 144.
11-től 14 évesig: fiú. 113, lány 110, összesen: 223
367

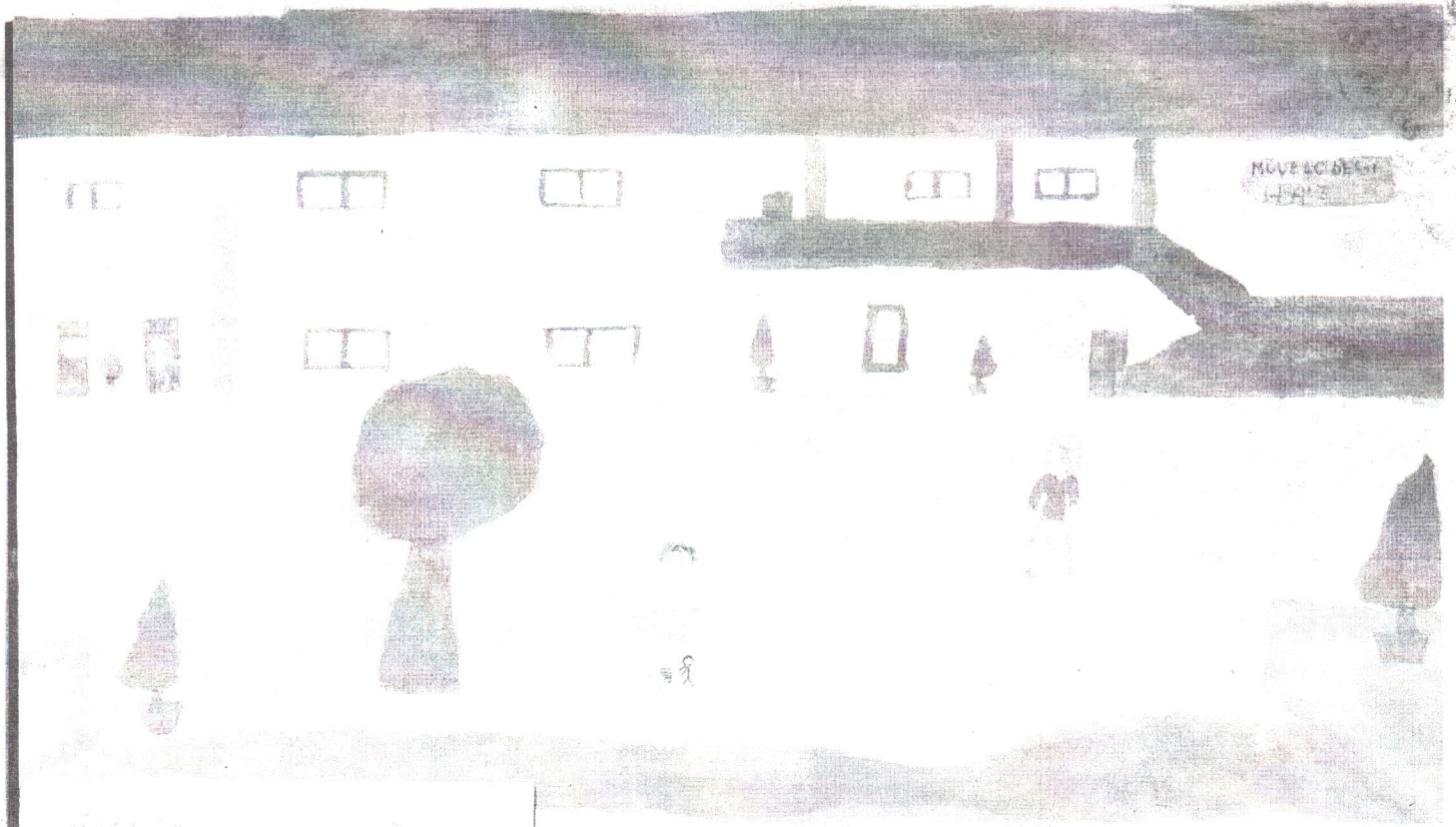
m.j.

GYÖRGY ÉLÁ L. B.

Közben eltelt pár hónap, talán pár év vagy évtized...

A rajzok a 2002-ben megrendezett Föld napi rajzkiállításra készültek Lövete környezete ma és holnap címmel.

Lövetei Kiadó 2002. szeptember

*A H. Lövétei tűzvész gyászos emlékei,
amely történt 1894. július. h. 8. kán*

Buzgó keresztények ide hallgasatok,
amely történetet versek szerint írok,
magam is szívemben sokszor el zokogom,
midőn e veszélyre rája gondolok.

Elmét zavarítót, lelket háborítót,
lelekek az egész országoknak esztet bámulhatót,
hogy Lövéte népe milyen gyászba jutott,
kiket a nagy tűzvész ostorával súlytott.

1894. június havában,
vasárnap délután egy órai tájban,
a szerencsétlen nép aztot nem remélé,
milyen veszedelem egy perc alatt érte.

Negyvennyolcban a tűz útját felül kezdte,
a falu derekában, a templomnál végezte,
most pedig ott kezdte ahol akkor végezte,
és ezt a falurészt földig leégette.

Meg említem ezt'is, nem történt egyéből,
csúpán csak valódi szerencsétlenségből,
mert nagy szárazság volt és nagy szélvész került,
975. lakás lángveszélybe került.

A nagy épségeknek sűrűsége miatt,
a kő épségekből is ritka ki megmaradt,
most csak lehet látni sok csonka kőfalat,
lakói maradtak a pusztá ég alatt.

És amelyik fából volt építve,
még a talpkője is el vagyon enyészve,
Fekvőjök határát csak úgy tájékozáék,
ha vajegy szenes sas csutakját meg kapják.

Soknak reménye volt abban is, elhelyezék
gabonát s egyebet pincében rejték,
ott is az enyészet kezét rája vette,
remények súgarát hasztalaná tette.

Némelyik, aki a vízhez közé lakott,
ekét, taligát és szekeret a vízben taszított,
ott is elégett csúpán az maradt,
a mely része bent a vízben volt és találatott.

A szomszéd községek ahogy észre vették,
óltó eszközököt rögtön össze szedték,
s szaladtak azonnal mert a nagy füstöt látták,
gómólygó feleg ment az égig, felhatott

míg oda érkeztek volna segítségre;
vízipuskájukat vették a kezükbe,
aval sem tudtak segíteni,
elfuttak s el kellett annak is ott égni.

Homoródalmás midőn meg érkezett,
a papilak és a templom mentségire mentek,
dicséretre méltó küzdelmeket tettek,
lövétei népségtől köszönetet vettek.

Hatnak lett halála, ó, kinos eredetön,
melyért az embernek szíve meg kellett essen,
kérjük a jó Istent ezekért, hogy műnköt
is ilyen balsors ne kövessen.

Az öt elégett testöt öt koporsó földött,
Kiknek temetésén gyász sereg kesergett,
számtalan nép vala ott kik gyülekeztek,
s gyász koporsókat könnyekkel öntöztek.

De a hatodiknak nem tudták hol létét,
melynek fedi hamú az elégett testét,
ez egy kisfiú volt Miklós Antal fia,
Fazakas Rózsáli bús kesergő anyja.

Hány szegény szolgáló, eztet meg tudták,
a nyomorúságot hiában kóstolták,
s amely pórtékákat sanyarán kerestek,
Szüleik házánál hamúvá enyészlettek.

Sokan már voltak, hogy az apró gyerekekkel,
sem birnak a mindennapi keservekkel,
hiában kérnek egy kenyeret kegyelemből,
kapnak vajegy ingöt szeretetből.

Hát a csordát midőn a faluban hajtották,
Lakásoknak csak a hült helyét találták,
Szörnyű keservesen magokat el sikolták
s a nép könyhullását szaporíták.

Isten segélye a keresztény nemzeteket,
hogy karolyák fel azt a szomorú híveket,
örözn főlsege mindannyian bennünköt,
ily gyászos romlástól gyalró életünköt.

Írta András Mihály amilyen, olyan,
ó Isten, az egeknek fő gondnoka,
mindenekre tekincs alá a mennyekből,
nyújtcs kegyelmet az egekből.

Légy gondos atyájuk ezeknek
az elpúszttúlt szegényeknek,
vékső szükségek alatt nyögnek,
szabadítsd a könyörgőket.

Indítsd a jó szíveket,
másokon szánt lelkeket,
Béfogadni vándorlókat,
lövetei bújdósókat.

Szállással és eledellel,
enyhithessék, részeltssék,
áld meg azokat s magunkat,
akik segítik azokat.

Homoródlövetei tûzvész által elpusztultak
bús emléke. 1894. ben, egy vasárnap délután,
július. 8. kán
Vége

Pedagógiai lexikon

Életerr

A mai világunkat az értékek válsága, az összevisz-
szaság jellemzi, de remélhetőleg a fiatalok többsége
még tud lelkesedni, vannak nagyobb távú céljaik, esz-
ményeik. Fontos lenne életcélunkat megfogalmazni ön-
magunk számára. Az otthon elhangzott beszélgetések,
a barátokkal folytatott viták, az osztályfőnöki órán el-
hangzó kérdések tanúsítják: fejlődő személyiségüknek
megfelelően alakítják az elképzelt jövő képét, rajzolják
életcéljukat. A formálódó cél az életerrben ölt testet,
bomlik részfeladatokra, amelyek már az életcél megva-
lósításának módjára vonatkoznak, eszerint kell az erő-
ket összpontosítani.

Már a serdülő is viszonylag határozott célokat tűz
maga elé, példaképet keres, mindinkább megismeri sa-
ját magát és lehetőségeit. Még sok benne az ábrándo-
zás, de egyre nagyobb helyet kap a realitás, a fiatal ki-
jelöli helyét a világban, meghatározza terveinek elvég-
zési sorrendjét.

A reális életerr kialakításában a szülő segítheti a
serdülőt az önismeret elmélyülésében, ösztönözheti ar-
ra, hogy érdeklődése milyen irányt kapjon, hogy tehet-
ségéhez, erőihez mérten igényes terveket állítson ösz-
sze. Az életcél megvalósításának mintegy operatív ter-
ve kell tartalmaznia az önnevelésnek, az élethivatásra
való felkészülésnek, az abban való helytállásnak, a tár-
sadalomban végzett közhasznú tevékenységnek, a csa-
ládi élet felépítésének, a szabad idő felhasználásának,
az embertársakkal való érintkezésnek a tervét.

Ellenőrzés

Az iskolai oktatásban az ellenőrzés azt jelenti, hogy
a tanár meggyőződik a tanulók szóbeli, írásbeli vagy
gyakorlati feladatainak elvégzéséről és megállapítja tel-
jesítményük értékét. Többféle módja van. Legismer-
tebb formái: a feleltetés, a házi feladatok ellenőrzése, a
dolgozatírás. Ezekben az alkalmakon kívül is folyama-
tos a tanulók tudásának felmérése, nyomon követése.
Az értékelés gyakran szóbeli: a nevelő megdicséri a
jó megoldást, rámutat a hibákra, útmutatást ad a továb-
bi munkához. Az értékelés nem mindig jár együtt ér-

demjegyek adásával. Az I-IV. osztályokban ma már
nem is jegyekkel értékelnek. Az osztályzatot a tanár
meg is indokolja rendszerint, így válik az értékelés
igen jelentős nevelési eszközzé, a tanuló további mun-
kájának irányítójává. A tanár értékelő, tájékoztató
megjegyzései ellenére a tanulók - esetleg a szülők is-
néha úgy érzik, hogy osztályzat nem felel meg ponto-
san a teljesítménynek. Ajánlatos, hogy ennek tisztázá-
sára a szülők időnként személyesen is tájékozódjanak
a gyermek iskolai előmeneteléről, ismerjék meg a ta-
nárok értékelő véleményét.

A szülőnek tudnia kell, hogy a gyermek számára
nagyon fontos teljesítményének iskolai értékelése.
Ezért a szülők se legyenek közömbösek gyermekük je-
gyei iránt, de ne is próbálják túlzott becsvágygal gyer-
meküket a képességét meghaladó teljesítményre ösztö-
nözni.

Élmény

E kifejezés két értelemben használatos: 1. Pszi-
chológiai szakkifejezésként az élmény az egyén bármi-
lyen tudatos lelki folyamatát jelenti, tekintet nélkül ar-
ra, hogy az mennyire jelentős részére.

2. Szűkebb, köznapi értelemben (mi tovább így
használjuk) az élményen csak a kiemelkedő, nyomot
hagyó lelki történést értjük, vagyis azokat a pszichikus
folyamatokat, amelyekhez erős érzelmek fűződnek.

A kora gyermekkor élményeinek, akár tudatos nyo-
mot hagynak az emlékezetben, akár félig tudattalanul
élnek, igen nagy hatásuk van az ember lelki egészsé-
gére, jellemképére, személyiségének alakulására. Az
élmények iránti fogékonyság szempontjából a gyerme-
kek igen különbözőek. Ugyanaz a történet az egyiknek
élményt jelent, a másiknak nem. Van gyermek, akinek
egész élete élmények sorozata, mert már az iskolába
vezető út sok esztétikai és ismeretszerzési élményt
nyújt részére, az óvodai, iskolai időkről nem győz ele-
get mesélni otthon, mert minden perc megmozgatta ér-
zelmileg, vágyakat, önálló gondolatokat, rokonszenvet
vagy ellenszenvet váltott ki belőle. Más gyermek min-
dig unatkozik, üres az élete, csak akkor van élmény-
ben része, ha "izgalmas" szórakozásban vehet részt:
kalandregény olvasása, krimi, akciófilmek nézése stb.

Az élmények iránti fogékonyság részben a gyer-
mek alkatától (temperamentumától) függ, de nagymér-
tékben a nevelési hatások függvénye. Mind a túlságo-
san változatos, történetekben bővelkedő, lármás, kap-
kodó életmód, mind az egyhangú, a külvilágtól elzárt,
családi élet csökkenti a gyermek élmények iránti fogé-
konyságát. Tehát alkalmat kell adni, hogy lásson,
halljon, de nem szabad programokkal túlhalmozni,
mert ez az idegrendszerét megterheli, nyugtalanná,
idegessé teszi, s képtelen lesz sok eseményt átélni. A
kívülről nyújtott, felkínált, passzív szórakozás elvon-
ja a gyermeket az önálló játéktól, tevékenységtől, s
fokozatosan az állandó unatkozás útjára sodródik.

Visszatekintés a tájházavatóra

(folytatás az első oldalról)

hogy évente szervezzünk olyan napot, mikor Lövete apraja-nagyja együtt ünnepelhet. Ez mindenki részvételével a falu közös ünnepe."

A következő felszólaló Asztalos Ferenc parlamenti képviselő volt, ki mindannyiunk számára kifejtette mi is az ünnep. Hangoztatta, hogy az a szellemiség, mely a tájházat létrehozta arra enged következtetni, hogy Lövete egy életerős, otthon adó település.

A tájházavatóra elküldte üdvözetét Domaszék testvértelepülésünk, jelen volt Budakalász testvértelepülésünk alpolgármestere. Számunkra ez azt üzeni, - miként a műsorvezetők is megfogalmazták, - "jelenlétükkel bizonyítják, hogy jelentünk valamit számukra, fontosak vagyunk egymásnak."

Parlagi Endre alpolgármester úr beszédének mondanivalója, úgy gondolom, mindannyiunk számára fontos, ezért itt olvashatják az ott elhangzottakat.

"Köszöntöm a jelenlévőket, Lövete polgárait. Bizonyára mindenki emlékszik rá, hogy az előző magyar kormány meghirdette a magyar nemzet határokon átnyúló újraegyesítését. Ezt törvénybe is iktatták, de mi, budakalásziak és lövéteiek még a törvény megszületése előtt ezt úgy gondolom, hogy elkezdtük. Ezzel a testvérkapcsolat-építéssel olyan emberi kapcsolatokat teremtettük, olyan fejlesztési programokat, oktatási támogatásokat indítottunk be, amelyek segítik azt, hogy a 82 évvel ezelőtt elszakított Lövete is integrálódjon vissza újra a magyar nemzet identitásába, a magyar gazdasági és kulturális életbe. Nagy örömmel jöttem ennek a tájháznak az avatására, mi Budakalászon is éppen most újítunk fel egy régi épületet és fogjuk tájháznak berendezni, reméljük a következő évben meg is nyitjuk. Amikor ilyen alkalommal valamiféle beszédet kell mondani és próbál az ember bölcs gondolatokat kitalálni, egyetlen mondat jut eszembe, ami mindent kifejez, amire most gondolunk, és ami a szívünkben, lelkünkben van, és ez a mondat Lövétéről származik, és úgy szól, hogy: Őseidnek szent hitéhez, nemzetséged gyökeréhez ember, hűtlen ne légy soha! Isten áldja a Lövete népét!"

Parlagi Endre úr után Lövete első díszpolgára, Patrubány Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke szól a lövéteiekhez, mint lövétei, mert, mint ő is mondta, "ükapám révén én is Lövetei vagyok". Szavaira érdemes odafigyelni. Beszédének első részében beszélt Lövete és MVSz közötti szoros kapcsolatáról, arról, hogy nekünk, lövéteieknek fontos helyünk van a világ magyarjai között azáltal is, hogy András Imre személyében a Világszövetségnek lövétei elnökségi tagja is van, és hogy Egyed József révén a 300 világszövetségi küldöttből ezennel immár két lövéteire eshetik a választás, és két lövétei választást. Beszélt arról, hogy felelősséget kell éreznünk "ilyen esetben és ilyen helyzetben

sokszorosat azért a közösségért, ahonnan vétettünk". Annak tanúbizonyságaként, hogy lövétéhez való szoros kötődését bizonyítsa, a településnek 12 számítógépet gyűjtött össze Magyarországon.

"Ez a ház otthona kell, hogy legyen a lövétei viseletnek és népi kultúra modern termékének, de ugyanúgy helye kell legyen a világra való rácsodálkozásnak, az internetes kapcsolódási lehetőségnek."

Meghívta Lövétét az ősszel induló tájegységek bemutatkozására a Magyarok Házába, ahol a maga népi viseletével, lövétei kezdeményezésekkel, vállalkozásokkal Budapest szívében megmutatkozhatunk.

Szavai szerint egyik útja a nemzeti felemelkedésnek, hogy megpróbáljuk magyar-magyar kapcsolatainkat építeni "ahhoz, hogy a jövő ezredben, ebben az új évezredben, amelyben számtalan kihívás ér majd minden kis lélekszámú, de nagy lélekszámú népet is, ebben az új világban, ahol hovatovább a legfőbb támasztékunk a magyar nyelv lesz, amelyben ha a magyar nyelvet nem ápoljuk a maga helyén és a maga értéke szerint, akkor biztos, hogy úgy szétszór minket ez az évezred, mint a szél a pelyvát. A magyar nyelv ma már bizonyítottan az emberiség egyik ősnyelve, amely hallatlan értékeket hordoz magában, amely fogalmi készletével lehetővé teszi egy egész új világ megismerését. Teller Ede, aki a hidrogénbomba atyja, aki büszkén vállalja a kettős identitását, a magyart és a zsidót, ő elmondta, ha nem magyarul ismerte volna meg a világot, a fűvet, a fát és a csillagokat, az ezer fogalmat, a tízezer fogalmat, amit a magyar nyelv felkínál - a magyar nyelv fogalmi gazdagsága alkalmassá teszi ezt a nyelvet, hogy az emberi tudat az ismeretlent feltárja. - tehát ha ő nem Ady teremő erejű nyelvén ismerte volna meg a világot, sohase lett volna több egy átlagos fizikatanárnál. Ez az a nyelv, amely hozzásegítette őt, hogy a legmagasabb tudományokat művelje, és a legmagasabb tudományokban is a legmagasabb eredményeket elérje. Ezt kell tudatosítanunk minden nemzettársunkban, hogy egyszer végre vesszen ki az az óvskurus rövidlátó szemlélet, hogy ha a magyar nyelvre tanítom Romániában a gyermekemet, akkor hátrányos helyzetbe helyezem őt. És inkább más nyelven tanítatom és elhagynám a magyar nyelvet. Ez lehet a legnagyobb veszedelem, amely nemzetünkre néz, ugyanolyan veszedelem, mint ha az életet nem vállalnók. ... Annál inkább meghökkentő, és annál inkább megdöbbenem, amikor ma Lövétére érkezvén az autóból kiszálltam, az első két üzlet, amely szemem elé ötlött, magyar nyelvű megnevezés nélkül tárulkozott Lövete vásárlói elé. Egy színmagyar faluban meg lehet ezt csinálni, miközben Washingtontól New Yorkig, Strasbourgtól Brüsszelig, és Budapesttől a világ végéig azon fáradoznak magyarok és nem magyarok, hogy a kisebbségi magyarok használhassák anyanyelvüket, hogy a helységnevtáblákat ki lehessen írni magyarul is, aközben egy színmagyar faluban nem írják ki magyarul az üzlet nevét. Micsoda igénytelenség ez, és hova vezet, micsoda elképesztő álla-

pot, hogy ez így megtörténhet? Miért küldjenek az amerikai magyarok, a svájci, a németországi, ha annyi igény nincs, hogy kiírják magyarul a boltra a nevet. Vagy úgy érzik ezek a kereskedők, hogy üzleti érdekeik sérülnek, úgy érzik, hogy kevésbé tudnak meggazdagodni és kevesebbet tudnak felhalmozni, ha magyarul kiírják a nevét az üzletnek. És Lövété népe nem tudja úgy megtisztelni őket, ha már úgy megtisztelik a falut, hogy nem írják ki magyarul az üzletre a nevét, azzal tisztelik meg, hogy nem teszik be a lábukat oda és nem vásárolnak tőlük semmit. Nem lehetséges? Hát, ha erre nem vagyunk képesek, hiába avatunk tájházakat kedves testvéreim, hiába gyülekezünk össze, hiába tesszük a legnagyobb ígéreteket, hiszen belátható a vég..."

A következőkben Egyed József, a Felső Homoródmente Kistérség elnökének szavait olvashatják.

"Kedves falutársaim! Ma egyre többet hallani egy népről, közösségről szóló fórumon arról, hogy, ha meg akarjuk érteni jelenét, és jövőjére nézve tervet akarunk készíteni, elsősorban a múltját kell megismernünk. Meg kell ismerni azt, hogy milyen körülmények között alakították múltbeli sorsát, mit és hogyan alkotott, hogy élt környezetével, milyenek voltak mindennapjai. Ezeket ismerve lehet megvalósítható jobb jövőt elképzelni egy közösségnek. Nekünk is itthon, Lövétén ahhoz, hogy az előttünk álló feladatokat, kihívásokat helyesen tudjuk megítélni, esetenként megoldani, fontos ismerni múltunkat. Szükségünk van a mai világ forгатagában egy fix pontra, amihez viszonyítani tudunk, amihez igazodnunk kell. A jövő tervének viszonyítási pontját megítélésem szerint nem lehet másutt keresni mint a múltunkban, elődeink cselekedeteiben, munkájában, erkölcsében, az örök szép iránti szeretetében. Ez a tájház egyik meghatározója ennek a viszonyítási pontnak. Volt papjaink, tanáraink közül sokan álmodtak egy lövétei házról, sok anyagot össze is gyűjtöttek, de el kellett jönnie ennek a napnak ahhoz, hogy régi álmuk beteljesüljön. E tájház anyagi keretét a Lövétei Polgármesteri Hivatal, a Hargita Megyei Kulturális Központ és a Felső Homoródmente Kistérség biztosította. Úgy, ahogy egy rendbetett udvar, egy lemeszelt ház, egy kijavított kert, egy kikeményített lövétei ing falunkat szépíti, úgy szépíti és gazdagítja ez a tájház is, de nem csak falunkat, hanem térségünket is úgy, ahogy szépítené és gazdagítaná egy kápolnási vízi fűrés, egy szentkeresztbányai vashámor. Egy tájház létezése, egy hámor rendbetétele múltunkat idézve alakíthatja jövőnket. Ezeknek létezése az életről, az élni akarásról szól. Olyan elemei vannak a listának, amelyet a Magyarországon dolgozó vagy a tanulmányait befejező lövétei fiatal elkészít annak eldöntésére, hogy hazajöjjön-e, vagy valahol másutt élje életét, szembeállít az itthoni gazdasági helyzettel. Nem lehet nagyobb és fontosabb feladata ma egy közösség vezetőinek annál, hogy ama lista itthon-maradás fejezetét bővítse az életet, az élni akarást bizonyító tettekkel. Hát legyen ez a tájház egy elkezdett, múltat idéző, de jövőről szóló gyöngysor csillogó gyöngyszeme, melyet falunk gyerekei sokszor

szemügyre vesznek felfedezve bennük nagyanyjuk, nagyapjuk keze nyomát!"

Ezután Parlagi Endre úr átadta az általa alapított Lövétei Magyar Diák címet Ladó Lorándnak, aki sorban a harmadik lövétei diákként vehette át ezt a kitüntetést. A kitüntetett egy egyhetes magyarországi kiránduláson vett részt, jutalma volt még száz amerikai dollár és egy elismerő oklevél.

A továbbiakban felszólalt a Hargita Megyei Kulturális Központ részéről Ferenc Angella szakreferens, aki a tájházak fontosságát emelte ki, majd Sorbán István bácsi, aki az avatás pillanatában a polgármester úrral a szalagot elvágta, és jelképesen a köldökzsinór elvágásához hasonlította az avatást. Ezek után András Lajos fafaragó, majd Finta Béla szól az ünneplőkhöz.

Utolsóként Mihály János történelemtanár, a tájház létrehozásának egyik leglelkesebb híve beszélt a lövétei tájházról.

A méltató beszédek után Lajos Atya felszentelte a tájházat.

Szerkesztőség

Jézussal élni

Meggyőződésem, hogy egyetlen szent és feddhetetlen könyv van a világon, a Szentírás. "A Biblia a könyvek-könyve, szegény ember drága gyöngye..."

De nemcsak a szegény emberé, hanem minden emberé ezen a világon, aki fontosnak tartja, hogy tudomása legyen az Ószövetségről és az Újszövetségről.

Nem az a fontos, hogy Jézus működését mikorra tesszik a különböző tudósok, vagy egyáltalán teszik-e, a lényeg az, hogy működött és működik ma is.

De mielőtt működött volna, meg kellett születnie, mégpedig egy szűztől, a Szentlélek jegyesétől.

Vállalata az egyszerű istállót, hogy ezzel is példát adjon, hogy nem az anyagi dolgokon, külsőségeken múlik életünk, hanem azon, hogy milyen viszonyban élünk vele.

Megtehetette volna, hogy fényes palotába, selymek, pompák között születne, de mivel nem ez volt az Atya akarata, elfogadta azt. Hiszem azt, hogy a Szűzanya szűzen szülte és az is maradt, és hogy Dávid házából származik. Ő a betlehemi jászoltól a Szent fia haláláig minden napját az Istennel való kapcsolatával élte meg. Különben nem lett volna ereje végigjárni az üldöztetések és a keresztutat az ő fiával.

Olvastam egy könyvben, hogy egy anya végignézte a fia vakbélműtétét, már nagyon régen, mikor még alig volt zsibbasztó és primitív műtéti felszerelés volt. A fia ahányszor feljajdult, vele együtt ő is, ahányszor csikorgatta a fogát, annyiszor ő is, ahányszor könny szökött a szemébe, az anyának is:

(folytatás a 8. oldalon)

Jézussal élni

(folytatás a 7. oldalról)

A Szűzanya pontosan így volt. Ahány ostoresapást kapott Jézus, a háttérben a Szűzanya is, ahány szúrását a fején, ahány kalapácsütést a kezén és a lábán, azt mind-mind átélte és átérezte.

Nem rendezett jelenetet, nem átkozódott, nem zúgolódott, egyszerűen, némán, az Atya akaratába belenyugodva tette.

Bárcsak mi is ilyen alázatosan tudnánk mindent Isten akaratába beleegyezve elviselni az életünkben, ahogy ő, a Szűzanya tette!

De mi a helyzet Jézussal?

A Szentírás csak a 30 év utáni 3 éves időszakot említi. Engedelmes gyermekként nőtt fel, segített nevelőapjának, Józsefnek az ácsmunkában, de a legfontosabb: készült, hogy beteljesítse az Atya akaratát. Keresztelő Szent János világosan rámutat: "Íme az Istennek báránya, aki elveszi a világ bűneit."

Ép, egészséges, életerős ember volt Jézus, aki fáradtságot nem kímélve tanított, gyógyított, tette, amit tennie kellett. A bűntől viszont egész életében megőrizte magát.

Kedves olvasóm, aki most olvasod e sorokat, gondoldj arra, hogy ez a Jézus ma is él, itt jár közöttünk, ma is gyógyít, ma is szól hozzád.

Ha csendben félrevonulsz, hívod Őt, odamegy hozzád, és szól hozzád.

Egyetlen dolgod van, nyisd ki először a szívedet, utána a füledet. Ha elmondod problémáidat, fájdalmaidat, ügyes-bajos dolgodat, azonnal kész segíteni, ha az a javadat szolgálja. Mert Jézus Krisztus tegnap, ma és holnap is ugyanaz.

Vedd elő a megperosodott Szentírásodat, olvass bele! Nem baj, ha nem érted, még egyszer elolvasod, kéred a Szentlelket, tegye világossá számadra, hogy az a rész mit is akar neked mondani. Ha minden napodat Jézussal kezded, tudod áldani a felkelő napot, az esőt, a havat, a szelet, a ragyogó napsütést, ami éppen van, akkor a te életed is áldásos lesz. De nemcsak a te számadra, hanem a körülötted lévők számára is. Áldjál minden embert, akivel találkozol, legyen mosoly az arcodon, szeretet a szívedben, hiszen Jézus mondta: "Arról ismerjék meg az emberek, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt."

Mihály Mária Margit
Szentegyháza, 2002. szeptember 18.

TÁJÉKOZTATÓ

A múlt év októberében berendeztük a Népházat a már lassan mindenki által ismert asztalokkal és teljes terítéssel kétszáz személy kiszolgálására.

Az edények vásárlási értéke egy év alatt visszatérült 123.367 lej kölömbsséggel.

Összkiadás 22 576 540 lej.

A szilveszteri jövedelem 16 248 173 lej.

Az alkalmankénti használati díj 6 205 000 lej.

Ajándékozási jegyzőkönyvvel átadjuk a Népház leltárába azzal a feltétellel, hogy a használati díj a Népház, de csakis a Népház szebbé tételére és az edények fejlesztésére fordítható. Ezenkívül a 2002-es szilveszteri rendezvényen az edények használatát újra igénybe vesszük. Az innen származott jövedelmet újabb közt szolgáló javakra fogjuk fordítani.

Mellékeljük a kiadás és jövedelem pontos kimutatását

Kiadások	Edény	16 245 140 lej
Asztalterítők		2 815 400 lej
Székhuzatok		2 289 000 lej
Székhuzat-kötő		130 000 lej
Huzatvarrás		1 000 000 lej
Mosogatótál		97 000 lej

Bevételek - Szilveszterből 16 248 173 lej
- Használatért fizettek;

2001. nov. 17.	Szikszai János	450 000 lejt
2001. nov. 26.	György Gábor	315 000 lejt
2002. jan. 17.	Stélik Lajos	510 000 lejt
2002. feb. 4.	Mag Julianna	520 000 lejt
2002. feb. 14.	Mihály Anna	420 000 lejt
2002. márc. 7.	András Ferencné	445 000 lejt
2002. márc. 11.	LIE	260 000 Lejt
2002. márc. 12.	Lázár Árpád	360 000 lejt
2002. máj. 4.	Gál András	210 000 lejt
2002. jún. 5.	Lázár Árpád B	390 000 lejt
2002. jún. 6.	András Vencel	390 000 lejt
2002. jún. 17.	Török István	400 000 lejt
2002. aug.	Márton Ignác	370 000 lejt
	Mihály Almos	100 000 lejt
2002. aug. 20.	Mihály Ignác	210 000 lejt
2002. szept. 3.	András József	150 000 lejt
	Kelemen Imre	380 000 lejt
2002. szept. 18.	György Gábor	325 000 lejt

Ezek a személyek használták ezidáig.

Lövéte, 2002. szept. 24.

Balázs István